

a
L'EDITORIAL

La recepta de Draghi contra la recessió

Els llibres d'economia hauran de reservar un espai al president del Banc Central Europeu, Mario Draghi, a l'hora d'explicar com es va salvar l'euro durant la Gran Recessió de 2008-2013. Saltant-se totes les limitacions que li volia imposar el totpoderós Bundesbank, l'italià amb fama d'ortodox i germànic va posar en marxa un macroprograma de compra de deute públic que va resultar providencial per als països que, com Espanya, estaven contra les cordes i haurien pogut arrossegar la moneda única al desastre. Draghi també va superar un tabú quan va situar els tipus d'interès en el 0%, una xifra que ara manté en contra del que, per exemple, ha fet la Reserva Federal nord-americana.

El programa de compra de deute públic i privat es va aturar el 2018, però aquest dijous Draghi, que ja feia temps que alertava de la desacceleració econòmica, el va reactivar amb una quantitat inicial de 20.000 milions d'euros. És el que en terminologia econòmica es coneix com treure el bazuca, ja que es considera que és un últim

recurs, per quan la situació és complicada. Juntament amb aquesta mesura, Draghi va anunciar que la política de tipus baixos es mantindrà indefinidament i va apujar l'interès que cobra als bancs per guardar els seus dipòsits, una manera d'incentivar el crèdit.

D'aquesta manera Draghi va desplegar tot el seu potencial de foc per evitar la recessió, i des d'aquesta posició va llançar el que segurament va ser el seu missatge més important:

El president del BCE, que ja va salvar l'euro, torna a intervenir de forma decidida en l'economia

ara és l'hora dels estats, i en concret de les polítiques fiscals i dels programes d'inversió pública. El president del BCE considera que aquells països poc endeutats i que tenen marge per gastar, com ara Alemanya o Holanda, ho han de fer per evitar que l'economia entri en l'atonía. És hora de gastar, va venir a dir, i d'injectar diners en l'economia.

És probable que Angela Merkel ignore les crides de Draghi i es mantingui ferma en la seva ortodòxia pressupos-

tària i en una austeritat que ja és marca de la casa (no importa si les nostres carreteres estan plenes de forats, el més important és tenir superàvit). Però, precisament, els fets de l'última crisi han donat la raó al president del BCE davant dels auguris que deien que la compra de deute públic i els tipus baixos perjudicarien l'economia. No ha estat així, i els europeus han de valorar l'única persona que va gosar qüestionar el dogma alemany durant la crisi.

Mario Draghi abandonarà el seu càrrec al novembre i deixarà pas a la francesa Christine Lagarde, que ja va dir que faria una política continuïsta. És un pronunciament important, perquè Draghi no només se n'anirà havent establert una doctrina econòmica europea pròpia que ha demostrat la seva eficàcia, sinó que ha sabut actuar amb la independència necessària i en benefici de tots els europeus, no només d'un país. Tant de bo aquest esperit es fes extensiu a tots els estaments de les institucions europees. I tant de bo els estats entenguessin que si Europa vol estar en condicions de suportar una futura crisi hauria d'avançar cap a una política fiscal comuna.

LES CARES DEL DIA



Boris Johnson

● L'informe sobre quin seria l'impacte d'un Brexit sense acord per a la Gran Bretanya dibuixa un panorama tan ombrívol que el primer ministre, Boris Johnson, va intentar ahir sortir al pas i defensar que ell no vol una sortida salvatge de la Unió. Tot i això, tots els passos que està fent van precisament en aquesta direcció. P. 12-13



Chakir El Homrani

● El departament de Treball, Afers Socials i Família encara no ha desplegat el reglament de la renda garantida de ciutadania quan es compleixen dos anys des de l'aplicació de la llei. Aquesta és la denúncia que ahir van fer el Col·legi Oficial de Treball Social i les Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS). La llei flexibiliza alguns dels requisits actuals, que són motiu de denegació. P. 17



Daniela Rosenfeld

● Daniela Rosenfeld és la directora del Festival de Cinema Jueu, que se celebra a la Filmoteca de Barcelona fins al 26 de setembre. Cada any s'hi poden veure pel·lícules interessants, com per exemple el documental de Ruth Beckermann titulat *El cas Waldheim*, en referència a l'ex secretari general de l'ONU i el seu passat nazi. P. 32-33

I TAMBÉ A L'ARA.CAT

01

Seguiu l'última hora sobre els aiguats i inundacions que estan afectant aquests dies el sud del País Valencià i zones pròximes

02

Recupereu l'especial interactiu sobre catalans sense dret a vot que es va publicar amb motiu de la Diada d'aquest any

03

Consulteu la previsió meteorològica de Miquel Bernis de cara al cap de setmana, en què es preveu un temps variable

NO T'HO POTS PERDRE



'Octubre', una novel·la ambientada en l'1-O

Teresa Solana (Barcelona, 1962) ha decidit ambientar la seva última novel·la, *Octubre*, en els dies previs al 1-O. L'obra forma part de la col·lecció *Crims.cat*, una referència del gènere negre. P. 34



La CUP no vol indults però sí una amnistia

La CUP ha posat a debat de la militància un document on s'obre a incloure la defensa no dels indults però sí de l'amnistia per als presos polítics. Això sí, vinculada al dret a l'autodeterminació. P. 10

Marta&Sabadell

La nostra història amb la **Marta** va començar fa més de 20 anys amb una pregunta: Com et podem ajudar? I si la història encara continua és perquè li seguim fent aquesta mateixa pregunta cada dia.